

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a JUDr. Jany Kábrtové, ve věci žalobce **R. K.**, bytem v X, zast. JUDr. Milošem Vízdalem, advokátem ve Svitavách, Náměstí Míru 123/50, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 1387/7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 27. 11. 2014, č.j. 39187-11/2014-900000-302, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný změnil rozhodnutí ředitele Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 11. 11. 2009 o náhradě škody v jeho výroku tak, že požadovanou výši škody snížil na částku 26 585 Kč.

Žalobce uvedl, že ve svém odvolání poukazoval na skutečnost, že dne 27. 4. 2008 byl služebně v obci Přimda, okres Cheb. Zde také převzal služební vozidlo, přičemž byl předávající pracovníkem ústně upozorněn na jeho horší technický stav. Konstatoval rovněž, že se jednalo o vozidlo, jež mělo najeto 145 200 km. Tyto skutečnosti jej vedly k tomu, že s předaným vozidlem jel pouze rychlostí 50 km v hodině, neboť dle jeho úsudku při větší rychlosti bylo toto vozidlo hůře ovladatelné a celá přední náprava tlumičů nebyla v dobrém stavu. Úkolem žalobce bylo dopravit

vozidlo do garáží v Praze. Při sjezdu z Barrandovského kopce uslyšel ránu a vozidlo se i při nízké rychlosti stalo neovladatelným a částečně najelo na svodidla. Po ujetí několika metrů se vrátilo na vozovku, kde je již mohl žalobce zastavit. Letmým ohledáním zjistil, že došlo k protržení levého předního kola a poté k nehodě. Považoval tedy za zřejmé, že k této dopravní nehodě nedošlo jen v důsledku jednání žalobce, ale v důsledku špatného technického stavu vozidla, jak ostatně vyplývá z rozsahu oprav provedených autoservisem.

Žalobce rovněž vyslovil výhrady k výši škody stanovené v rozhodnutí žalovaného. Upozornil, že se jednalo o velmi staré a ojeté vozidlo a škoda, která je popsána v protokolu o nehodě v silničním provozu mohla být maximálně do 5 000 Kč. Pokud jde o cenu opravy vozidla, jedná se dle jeho názoru o nutnost opravy ojetého vozidla, nikoliv objektivně zjištěnou skutečnou škodu. Žalobce zdůraznil, že nelze vycházet pouze z faktur, kde je uvedena částka 26 585 Kč. Za skutečnou škodu je nutno považovat takovou újmu, která znamená zmenšení majetkového stavu poškozeného oproti stavu před škodnou událostí a představuje majetkové hodnoty, které je nutno vynaložit k uvedení do předešlého stavu. Musí se jednat o škodu přímou, která vznikla poškozenému v příčinné souvislosti s jednáním škůdce.

Dále žalobce uvedl, že v protokolu o nehodě v silničním provozu je uvedeno, že k poškození vozidla došlo tak, že byl odřený lak na levých předních dveřích a levých zadních dveřích, levé zadní dveře byly promáčklé a byl poškozený levý zadní blatník a zadní nárazník. Dále bylo konstatováno, že odhadnutá škoda na vozidle je 5 000 Kč. Operační centrum žalovaného uvádí rozsah poškození prasklý zadní nárazník a odřený lak na levém boku vozidla v celkové škodě 1 000 Kč. Záznam je ze dne 16. 1. 2009.

Dále žalobce vzpomenu, že z dokladů vydaných v autoservisu JÍŠA, s.r.o., vyplývá, že se vozidlo opravovalo v daleko širším rozsahu, než byla skutečná škoda, a to proto, že předmětné vozidlo bylo ve špatném technickém stavu. Žalobce proto zdůraznil, že uznává škodu pouze do výše 5 000 Kč. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí vycházel pouze ze změny v doplnění uvedeného autoservisu, kde jsou uvedeny a fakturovány i výkony, které nemají nic společného s dopravní nehodou. Žalobce upozornil, že nebyla zjištěna skutečná škoda, za níž odpovídá. Upozornil rovněž, že samotná skutečnost, že fotodokumentaci a poškození vozidla nemá žalovaný k dispozici, nemůže být k tíži žalobce, ale pouze k tíži žalovaného.

Ke skutkovým okolnostem žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce byl ve smyslu § 95 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) shledán odpovědným za škodu způsobenou poškozením služebního motorového vozidla při dopravní nehodě dne 27. 4. 2008. Žalobci byla ve smyslu ust. § 95 odst. 2 tohoto zákona uložena povinnost vzniklou škodu ve výši 28 768 Kč (cena odpovídající opravě vozidla dle faktury autoservisu ze dne 30. 5. 2008) uhradit do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí. Současně bylo konstatováno, že žalobce dne 27. 4. 2008 jako řidič služebního vozidla při plnění služebních povinností toto vozidlo poškodil tím, že se při projíždění pravotočivé zatáčky při sjezdu z Barrandovského kopce v Praze nevěnoval plně řízení a najel na svodidla, přičemž došlo k odření laku levých předních a zadních dveří služebního vozidla, k promáčknutí jeho levých zadních dveří, k poškození levého zadního

blatníku a k poškození jeho zadního nárazníku. Policie ČR po prošetření nehody do protokolu o nehodě v silničním provozu uvedla, že k nehodě došlo v důsledku nevěnování se řízení žalobcem a že technická závada nebyla jako příčina nehody žalobcem uplatněna. Policie ČR na místě žalobci uložila blokovou pokutu ve výši 500,- Kč. Rozhodnutím ředitele Celního ředitelství pak bylo konstatováno, že žalobce způsobil škodu bezpečnostnímu sboru z nedbalosti a byl za její vznik shledán odpovědným.

S odkazem na ust. § 95 odst. 1 zákona o služebním poměru žalovaný uvedl, že podmínkou odpovědnosti za škodu způsobenou bezpečnostnímu sboru ve smyslu uvedeného ustanovení je jednak zavinění na straně příslušníka, dále vznik škody na straně bezpečnostního sboru a příčinná souvislost mezi nimi. Žalovaný odmítl účelové námitky žalobce, že mu byla pokuta uložena za špatný stav vozidla a měl naopak za prokázané, že žalobce dne 27. 4. 2008 dopravní nehodou služebního vozidla zavinil, když mu byla dle protokolu policie ze dne 27. 4. 2008 po nehodě v silničním provozu uložena bloková pokuta a to konkrétně za to, že se nevěnoval plně řízení vozidla, čímž došlo k nárazu služebního vozidla do svodidel a k jeho poškození. Žalovaný měl rovněž za to, že zaplacením pokuty žalobce uznal své zavinění na vzniku nehody. Technickou závadu jako příčinu nehody při šetření policie neuplatnil a nebyla ani na místě ohledáním zjištěna. Žalovaný tak měl za jednoznačně prokázané, že nehodu zavinil žalobce, a tím způsobil škodu na vozidle, a to při výkonu služby zaviněným porušením povinností.

Žalovaný měl rovněž za to, že podmínka vzniku škody bezpečnostnímu sboru je rovněž nepochybně naplněna a to částkou, o kterou se úhradou ceny za opravu poškozeného vozidla snížil majetek bezpečnostního sboru. Výši škody však v předmětném případě, kdy při opravě poškozeného služebního vozidla byly evidentně provedeny servisní úkony, které s dopravní nehodou přímo nesouvisí, nelze určit v rozsahu celé částky uhrazené celní správou za opravu služebního vozidla podle faktury autoservisu ze dne 30. 5. 2008. Musí být totiž zohledněno, jaké servisní úkony napravovaly škodu na služebním vozidle způsobenou žalobcem a jaké úkony s poškozením vozu nehodou nesouvisely. Žalovaný si proto s odkazem na policií popsany škodní děj a rozsah škod vyžádal na autoservisu vyčíslení opravy škod na vozidle způsobených v důsledku dopravní nehody, a dále určení a vyčíslení částek, které s nehodou nesouvisely. Autoservis ve svém vyjádření ze dne 16. 9. 2014 vyčísлил materiál a položky práce nesouvisějící s nápravou škod po nehodě v souhrnné výši 1 223 Kč.

Dále žalovaný uvedl, že odpověď autoservisu byla zaslána žalobci k seznámení a vyjádření ve smyslu ust. § 174 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru. Žalobce ve své reakci ze dne 11. 11. 2014 vznesl námitku promlčení, a to vzhledem k tomu, že k poškození předmětného vozidla došlo dne 27. 4. 2008. Dále uvedl výhrady k požadované škodě. Odkázal přitom i na rozsudek Nejvyššího správního soudu v dané věci (sp. zn. 7 As 80/2014), z něhož dovodil, že výše škody musí být jednoznačně prokázána a musí být rovněž zřejmé, že mezi výší škody a jednáním žalobce je příčinná souvislost. Konstatoval rovněž, že faktura z autoservisu nemůže být jediným důkazem.

Žalovaný po dodatečném posouzení faktury autoservisu měl ještě pochybnosti o souvislosti některých dalších položek na faktuře s uvedenou nehodou. Proto podruhé oslovil autoservis JÍŠA, s.r.o., s žádostí o revizi faktury a doplnění jeho

vyjádření. Ten v odpovědi ze dne 21. 11. 2014 uvedl, že rozhybání stěrače bylo záležitostí 30 vteřin, cena zutí sjetý zimních pneu z ráfků činila 240 Kč a ekologická likvidace pneu byla zdarma, nasazení disků do vozu bylo také zdarma, nastříkání podvozku souviselo s nehodou, neboť byl měněn práh a bylo třeba ošetřit část podlahy vedle prahu, rozhybání tyček řízení souviselo s geometrií vozu, oprava prahu souvisela s bočním nárazem a přesazení volantů souviselo s geometrií vozu a nárazem zleva. Žalovaný dále konstatoval, že „vzhledem k paušálnímu odmítnutí prvního vyjádření autoservisu odvolatelem mu druhé vyjádření již zasláno nebylo. Odvolatelem uplatněné námitky v jeho sdělení ze dne 11. 11. 2014 byly s ohledem na jejich obsah vztaženy k oběma vyjádřením autoservisu. Odvolatel rovněž žádal o předložení fotodokumentace o dopravní nehodě.“

Žalovaný dále konstatoval, že vyhodnotil obsah vyjádření autoservisu se závěrem, že zbylé položky faktury, tedy použitý materiál a odvedené práce v celkové částce 26 585 Kč (vyfakturovaná částka 29 230 Kč po odečtení částek práce ve výši 1 223 Kč, materiálu ve výši 1 182 Kč a zutí pneu ve výši 240 Kč), skutečně prokazatelně s opravou žalobcem způsobených škod na služebním vozidle souvisejí. Uvedl, že sice vnímá disproporci mezi výší škody zmíněnou Policií ČR v protokolu o nehodě ze dne 27. 4. 2008 a výší škody ve smyslu nutných nákladů vynaložených za opravu služebního vozidla, nedomnívá se však, že by částka 5 000 Kč zmíněná policií mohla být chápána jinak, než jako předběžný odhad škody učiněný výlučně na základě vizuálního posouzení. Uvedl dále, že pokud dojde ke střetu motorového vozidla s pevnou překážkou, dochází v důsledku deformačních sil nezdědky i poškozením dalších částí vozu, než těch na první pohled viditelných. Je rovněž nutno si uvědomit, že větší část vynaložených nákladů na opravu vozidla tvoří cena práce, kterou při předběžném odhadu policie víceméně neřeší, neboť policie provádí své odhady ve vztahu k poškozeným dílům na vozidle a nákladům na jejich opravu či výměnu. Dále žalovaný uvedl, že se pokusil u policie získat fotodokumentaci k dopravní nehodě, tato již byla skartována.

Dále se žalovaný, jak uvedl, zabýval námitkou uplatněnou až odvolacím řízením, dle níž některé škody mohly být na vozidle již v minulosti. K tomu uvedl, že žalobce měl při přebírání služebního vozidla jeho stav zkontrolovat a předávajícího pracovníka upozornit na jakákoliv jeho zjištěná poškození. Pokud by tak učinil a na nějaká poškození poukázal, mohl by se následně domáhat zbavení odpovědnosti. Žalobce však žádné výhrady v daném směru neměl. Navíc ze škodního průběhu nehody, kdy k poškození vozidla po jeho bočním nárazu do svodidel došlo viditelně víc v levé zadní části, je zřejmá evidentní souvislost poškození nárazníku s předmětnou nehodou. Stejně tak je dle žalovaného zřejmá souvislost poškození dalších částí služebního vozidla nehodou – odření levých předních dveří, poškození levých zadních dveří, poškození levého zadního blatníku, nárazníku, poškození levého prahu, výstuh, příček a levého ramene. Oprava těchto poškozených částí služebního vozidla byla provedena pouze z důvodu jejich poškození nehodou, nikoliv z důvodu opotřebování používáním vozidla. Žalovaný znovu upozornil, že vozidlo nebylo před nehodou poškozeno a veškerá poškození vznikla až dopravní nehodou.

Žalovaný tak uzavřel, že škodu na vozidle, kterou způsobil při zaviněné nehodě žalobce, tvoří cena dvou lanek ruční brzdy, manžety vnitřního kloubu, 2 spon manžety, 2l oleje Protection, cena vyčištění zadních a předních brzd, výměny lan ruční brzdy, seřízení chodu ruční brzdy, ustanovení ložisek zadních kol, ustavení samostavu ruční brzdy, vyčištění a promazání vnitřního kloubu pravé poloosy,

výměny manžety, odvrtání šroubku držícího pravý kotouč a kontroly hladiny oleje v převodovce, jelikož tímto materiálem a těmito servisními pracemi byly upravovány nedostatky, které neměly souvislost s nehodou žalobce, ale došlo k nim běžným provozem a opotřebením služebního vozidla.

K námitce promlčení žalovaný uvedl, že podle ust. § 207 odst. 3 zákona o služebním poměru činí lhůta pro uplatnění nároku na náhradu škody 2 roky a začne běžet dnem, kdy se poškozený dozví, že škoda vznikla a kdo za ni odpovídá. Nárok na náhradu škody se také promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě tří let ode dne, kdy došlo událostí, ze které škoda vznikla. Podle ust. § 206 odst. 1 zákona o služebním poměru se právo promlčí, jestliže nebylo uplatněno ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že k protiprávnímu jednání žalobce a dopravní nehodě došlo dne 27. 4. 2008 a prvoinstanční rozhodnutí bylo žalobci doručeno 13. 11. 2009, objektivní tříletá lhůta k uplatnění daného nároku byla při jeho vydání jednoznačně dodržena. Stejně tak byla dodržena dvouletá subjektivní lhůta, jelikož ke vzniku škody došlo uhrazením faktury autoservisu ze dne 30. 5. 2008 a odpovědnost žalobce byla seznána až 21. 9. 2009, po projednání škody ve škodní komisi prvoinstančního orgánu. K tomu žalovaný dodal, že promlčení předmětných lhůt nelze shledat ani ve vztahu k nyní vydanému rozhodnutí o odvolání, neboť ve smyslu ust. § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) promlčecí doba ve věci náhrady škody podle zákona o služebním poměru po dobu řízení před soudem podle s.ř.s. neběží. Ode dne dopravní nehody do podání žaloby uplynulo z objektivní lhůty 736 dnů. Ze subjektivní lhůty uplynulo do podání žaloby 224 dnů. Lhůty od právní moci rozsudku městského soudu tedy od 13. 5. 2014 začaly opět běžet a běžely až do doby podání kasační stížnosti, tedy do dne 21. 5. 2014. Uběhlo z nich 7 dnů. Rozsudek Nejvyššího správního soudu nabytí právní moci dne 25. 7. 2014 a od tohoto data se lhůty opět rozběhly. Posuzováno k 31. 12. 2014 (s dostatečnou rezervou pro nabytí právní moci nyní vydaného rozhodnutí o odvolání) z nich uběhlo 159 dnů. Z objektivní tříleté lhůty k posledně uvedenému datu tedy uběhne 902 dnů a z dvouleté subjektivní lhůty pak ke stejnému datu uběhne 390 dnů. K promlčení práva bezpečnostního sboru na náhradu škody tak dle názoru žalobce nedošlo a nedošlo.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný vyslovil nesouhlas s tvrzením žalobce, že ke škodě na služebním vozidle nedošlo jen v důsledku jeho jednání, nýbrž i v důsledku špatného technického stavu vozidla. Připomenul, že nehoda byla šetřena Policií České republiky se závěrem, že se žalobce plně nevěnoval řízení vozidla, čímž došlo k nárazu vozidla do svodidel a jeho poškození. Žalobce byl shledán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a v návaznosti na to zaplatil i blokovou pokutu. K námitce týkající se výše náhrady škody žalovaný uvedl, že při jejím posouzení se řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, stanovenou částku řádně prověřil a vyloučil z ní veškerý materiál a práce, které s nehodou nesouvisely. Provedením opravy nemohlo dojít ke zhodnocení vozidla, neboť nahrazením několika dílů, opravou karosérie a jejím novým nalakováním nemůže dojít ke zvýšení obvyklé ceny vozidla ani jeho užitné hodnoty. Opravu vozidla nebylo možné provést prostřednictvím použitých dílů, neboť by náklady na jejich obstarání převýšily úsporu vzniklou z nižší ceny těchto dílů. Zdůraznil, že oprava vozidla byla vynucena protiprávním jednáním žalobce. Namítaná absence fotodokumentace poškozeného vozidla nebránila dle názoru žalovaného řádnému projednání náhrady škody.

Zástupce žalobce při nařízeném jednání uvedl, že žalobce měl v úmyslu se s žalovaným na výši náhrady škody dohodnout. Snažil se tak již před řízením u Městského soudu v Praze, nebyl však úspěšný. Vyslovil přesvědčení, že je třeba vycházet z odhadu policie, který byl proveden ihned po nehodě, kde byla škoda vyčíslena částkou zhruba 5 000 Kč. I když žalovaný v napadeném rozhodnutí snížil původní částku, žalobce s jejím vyčíslením nemůže souhlasit. Jak uložil žalovanému Nejvyšší správní soud, měl se zabývat jednotlivými detaily, které se týkaly provedených oprav a zhodnotit, které z nich byly zaviněny a souvisely přímo s dopravní nehodou. Žalovaný namísto, aby sám toto hodnocení provedl, jak mu Nejvyšší správní soud uložil, požádal o tento posudek autoservis JÍŠA, s.r.o. Žalovaný tedy dle názoru žalobce nepostupoval tak, jak mu ukládal Nejvyšší správní soud. Zástupce žalobce dále poukázal na to, že rozhodnutí o náhradě škody bylo žalobci doručeno s velkým časovým odstupem od dopravní nehody, ke které došlo 27. 4. 2008. Rozhodnutí je datováno 11. 11. 2009. V době, kdy došlo k dopravní nehodě, měl žalobce platné speciální pojištění, z něhož mohla být škoda hrazena. Zmíněnou prodlevou však o tuto možnost přišel. Navíc není zřejmé, proč zaměstnavatel žalobce, příp. Generální ředitelství cel, nebylo samo pro takové případy pojištěno. Dále zástupce žalobce shodně s obsahem žaloby vznesl námitku promlčení.

Žalobce osobně při nařízeném jednání k věci uvedl, že podle protokolu policie ze dne 27. 4. 2008 je škoda na vozidle max. 5 000 Kč, popis poškození vozidla je odřený lak levých předních dveří, levých zadních dveří, levé zadní dveře lehce promáčklé, poškozený levý zadní blatník a zadní nárazník. Nesouhlasil tedy s tím, že v rozsahu oprav autoservisu JÍŠA, s.r.o., je uváděna např. výměna levého prahu, igelit levých zadních dveří, nouzová oprava předního a zadního nárazníku. Dále zdůraznil, že vnitřní prahové lišty nebyly vůbec poškozeny, stejně tak nebylo nutné rozhýbání zadního ramínka stěrače a rozhýbání tyče řízení, neboť, jak žalobce zdůraznil, sám s autem provizorně dojel z místa nehody až na Pankrác, což představuje 20 km. Rovněž upozornil, že šetření dopravní nehody na místě policií trvalo zhruba 3 hodiny, aniž by v průběhu této doby došlo k úniku kapaliny. Žalobce připustil, že protokol o dopravní nehodě podepsal. Dále připustil, že nezpochybňuje samotnou nehodu a jak k ní došlo, ale pouze výši požadované škody.

Pověřený pracovník žalovaného při nařízeném jednání odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření žalovaného k žalobě a uvedl, že ke zrušení pojištění došlo z důvodů úsporných opatření a podle jeho názoru by ani případná pojistka nic nezměnila na odpovědnosti žalobce za způsobenou škodu. K jednotlivým namítaným položkám tak, jak byly popsány v příloze k faktuře společnosti autoservis JÍŠA, s.r.o., pak uvedl, že jak bylo v konečné zprávě této společnosti sděleno, některé žalobcem jmenované položky vůbec nebyly fakturovány a některé položky pak byly z celkové škody odečteny. Žalovaný požádal o vyjádření k jednotlivým námitkám společnost, která opravy prováděla a která je schopna technickou stránku věci posoudit. Žalovaný rozhodně takovýto odhad od stolu nebyl schopen učinit.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak usoudil následovně.

Ze skutkových okolností projednávané věci krajský soud zjistil, že žalobce byl ve smyslu § 95 odst. 1 zákona o služebním shledán odpovědným za škodu způsobenou poškozením služebního motorového vozidla při dopravní nehodě dne 27. 4. 2008. Žalobci byla uložena povinnost vzniklou škodu ve výši 28 768 Kč uhradit. Samotná dopravní nehoda je popsána v protokole o nehodě v silničním provozu sepsaném dne 27. 4. 2008, kde v odstavci nazvaném „vyličení události“ je konstatováno, že „žalobce řídil osobní vozidlo, po sjezdu z D1 v Praze 5 směrem k Barrandovu. V pravotočivé zatáčce v důsledku nevěnování se řízení (podíval se na rádio) levou stranou narazil do levých svodidel. Ke zranění osob nedošlo, došlo ke hmotné škodě na vozidle, svodidla poškozená nebyla. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna.“ V odstavci nazvaném „popis poškození vozidla“ bylo konstatováno: „odřený lak levých předních dveří, odřený lak levých zadních dveří, levé zadní dveře promáčklé, poškozený levý zadní blatník, zadní nárazník. Odhadnutá škoda na vozidle: 5 000 Kč.“ Součástí protokolu bylo rovněž konstatování, že žalobce porušil zákon o provozu na pozemních komunikacích, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku a byla mu uložena bloková pokuta v částce 500 Kč.

Dále z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce se proti výši vzniklé škody odvolal, jeho odvolání byla zamítnuta a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten žalobu zamítl a na základě kasační stížnosti žalobce pak Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 7. 2014, č.j. 7 As 80/2014-50, zrušil jak napadený rozsudek Městského soudu v Praze tak i odvoláním napadené rozhodnutí a žalovaného zavázal vysloveným právním názorem. Uvedl, že pokud žalobce v kasační stížnosti vytýká městskému soudu vadnou aprobaci vyčíslení náhrady škody žalovaným, potom tento správní soud nezohlednil, že fakturou byly ve skutečnosti žalovanému fakturovány i výkony, které nemají ničeho společného s dopravní nehodou žalobce. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že *„Rozsudek městského soudu je dílem založen na jiné vadě řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a dílem je tento rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Stěžovatel ve své žalobě ne zcela pregnantně namítal, že mu žalovaným nebyla předepsána k náhradě skutečná a zaviněná škoda, která vznikla na poškozeném vozidle v příčinné souvislosti s jeho zaviněným jednáním, resp. za které mu byla uložena i bloková pokuta – ale i škoda, která neměla původ v jeho škodlivém jednání. Na vrub této námítky však městský soud pouze konstatoval, že není dostatečně srozumitelná, že je nepřezkoumatelná a nebyla uplatněna již ve správním řízení a proto ji posoudil bez dalšího jako nedůvodnou. Takový postup správního soudu nelze akceptovat. Pokud městskému soudu nebylo zřejmé, čeho se svou argumentací na str. 2 žaloby (odst. 6 a 7) stěžovatel domáhá, měl jej buď písemně vyzvat k upřesnění tohoto žalobního bodu před jednáním soudu, nebo jej měl alespoň vyzvat k jeho upřesnění při samotném jednání. Ani jedním z těchto způsobů však městský soud nepostupoval. Namísto toho bez dalšího posoudil tuto námítku jako nesrozumitelnou, neprojednatelnou a proto nedůvodnou. Takový postup správního soudu, který podkopává důvěru účastníků v právo a spravedlivý proces nemá nejen zákonnou oporu (srov. ust. § 37 odst. 5 s. ř. s.), ale má za následek i to, že městský soud nevyčerpal předmět řízení, což lze považovat za jinou vadu řízení s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé, či nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Již z tohoto důvodu musel Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušit. Rozsudek městského soudu je*

nepřezkoumatelný též i proto, že tento správní soud v rozporu se zákonem nezrušil rozhodnutí žalovaného bez jednání, a to pro vady řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. a s. ř. s. Žalobou napadené rozhodnutí je ve skutečnosti nepřezkoumatelné, a to pro absenci základních atributů správního rozhodnutí, jak lze dovozovat i z poukazovaného judikátu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74. Aby totiž bylo rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelné, musí z něj být patrný dosavadní průběh a výsledek řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu.... Žalovaný rozhodoval o povinnosti stěžovatele k náhradě škody podle § 95 odst. 1 zákona o služebním poměru, ve znění účinném ke dni vzniku škody..... Žalovaný se ve svém rozhodnutí obsáhle zabýval zaviněním stěžovatele a vyvrácením jeho skutkových tvrzení o příčinách dopravní nehody a jeho odpovědnosti za ni. Blíže se však již nezabýval strukturou škody, resp. jejími dílčími složkami (položkami prováděných oprav), a pouze konstatoval, že oprava poškozeného vozu stála 28 768 Kč. Zcela stranou své pozornosti ponechal otázku příčinné souvislosti mezi jednotlivými opravami a protiprávním jednáním stěžovatele. V tomto směru je zcela nedostatečné a bezobsažné konstatování žalovaného, že „je shledána příčinná souvislost mezi jednáním stěžovatele (který se nevěnoval dostatečně řízení) a vznikem škody“. Uvedené platí tím spíše, když stěžovatel již před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (dne 3. 11. 2009) zpochybnil výši škody a ve svém odvolání ze dne 24. 11. 2009 posléze namítl, že část poškození vozidla, která mu je přičítána k tíži, mohla být na vozidle již z minulosti. Pominout nelze ani okolnost, že z protokolu Policie České republiky o nehodě ze dne 27. 4. 2008, č. j. PSP-9776/DN-2008-305, vyplývá, že o nehodě stěžovatele policejní orgán pořídil fotodokumentaci, z níž by bylo možno dovozovat rozsah poškození vozidla, které sám policejní orgán odhadl pouze částkou 5 000 Kč. Za tohoto stavu měl jak správní orgán prvního stupně, tak i posléze žalovaný věnovat zvýšenou pozornost vyčíslení výše škody a otázce, zda za tuto konkrétní škodu odpovídá právě stěžovatel (např. oprava promáčklých levých předních a levých zadních dveří poškozeného vozu). Z doložené přílohy faktury servisní organizace žalovaného ze dne 30. 5. 2008, č. 08052540 (položkového rozpočtu opravy a spotřebovaného materiálu) je však již na první pohled zřejmé, že zahrnuje i opravy a k nim se vztahující spotřebovaný materiál, u nichž je odpovědnost stěžovatele vyloučena. Jde např. o: rozhýbání ramínka zadního stěrače, seřízení ruční brzdy, vyčištění a promazání pravé poloosy, kontrolu hladiny oleje v převodovce, či „zutí sjetých zimních pneu z ráfků, ekologická likvidace pneu“, na což výslovně poukazoval sám stěžovatel. V projednávané věci bylo na správních orgánech, dovozovaly-li odpovědnost stěžovatele za škodu i u ostatních jednotlivých položek - zvláště těch, jejichž poškození dopravní nehodou nebylo zaznamenáno v protokolu Policie České republiky o dopravní nehodě ze dne 27. 4. 2008 a lze je považovat za sporné (ošetření poškozených míst podvozku, oprava prahů, kontrola a seřízení geometrie kol, přesazení volantu apod.), aby v rámci svého rozhodování výslovně posoudily, zda je u nich skutečně dána odpovědnost stěžovatele v důsledku jeho protiprávního jednání, či tato opravená poškození byla ve skutečnosti zapříčiněna jinou okolností - běžným provozem, opotřebením či stářím vozu (bez příčinné souvislosti s nehodou stěžovatele). Popřípadě, zda šlo o opravu vad vozidla, které s dopravní nehodou vůbec nesouvisí, bez jejichž opravy by ale nebylo vozidlo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích (uvedení vozidla do stavu způsobilého provozu na pozemních komunikacích). Tyto úvahy ale v rozhodnutí žalovaného zcela absentují. V novém řízení bude na žalovaném, aby v mezích

vysloveného závěru Nejvyššího správního soudu odstranil tímto rozsudkem vytýkané vady, bude-li to třeba, doplnil výsledky správního řízení, a teprve po té vydal rozhodnutí, které bude odpovídat zákonu. Z toho pak musí být jednoznačně zřejmé, jak žalovaný uvážil o výši skutečné škody, která byla předepsána stěžovateli k náhradě a jak uvážil o naplnění pojmových znaků odpovědnosti u stěžovatele, a to zejména o příčinné souvislosti mezi škodlivým následkem a protiprávním jednáním stěžovatele, o němž nemůže být sporu (za které mu byla uložena bloková pokuta).“

Krajský soud dále ze správního spisu zjistil, že žalovaný, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, vyzval autoservis JÍŠA, s.r.o., k určení kvalifikovaného odhadu práce a materiálu, které nesouvisely s opravou vozidla v důsledku dopravní nehody. Jmenovaný autoservis v reakci na tento požadavek vyčíslil jednak položky materiálu a jednak položky práce v celkové částce 2 405 Kč, a označil je za částky na opravu vozidla, která nesouvisela se škodou způsobenou dopravní nehodou. Na další žádost o upřesnění tohoto odhadu pak předmětnou částku zvýšil uvedený autoservis o 240 Kč s tím, že ještě navíc upřesnil práce, které byly při opravě provedeny zdarma. Žalovaný pak v nově otevřeném odvolacím řízení částku původně autoservisem vyfakturovanou ve výši 29 230 Kč snížil o shora uvedené dvě položky tak, že konečná povinnost náhrady škody byla pro žalobce vyčíslena v celkové částce 26 585 Kč.

Naznačený postup žalovaného shledal krajský soud zákonným a žalobní námitky proto musel označit za nedůvodné.

V první řadě je nutno konstatovat, že z průběhu nařízeného jednání jednoznačně vyplynulo, že žalobce nezpochybňuje, že dopravní nehodu způsobil. Rovněž Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku shora identifikovaném postavil najisto, že o protiprávním jednání žalobce nemůže být sporu, neboť mu za něj byla uložena bloková pokuta.

Krajský soud tedy hodnotil, jak se žalovaný vypořádal v nově otevřeném odvolacím řízení s otázkou výše skutečné škody předepsané žalobci k náhradě a dále jak uvážil o naplnění pojmových znaků odpovědnosti žalobce a příčinné souvislosti mezi škodlivým následkem a protiprávním jednáním žalobce.

Z odvolacího řízení je zřejmé, že se žalovaný řídil právním názorem Nejvyššího správního soudu a že z celkové částky vyčíslené autoservisem za opravu osobního automobilu po nehodě vyjmul ty částky, které s poškozením vozidla v důsledku nehody nesouvisely, neboť jejich oprava či výměna byla způsobena běžným opotřebením tohoto vozidla. Žalovanému nelze nic vytknout, když k vyhotovení kvalifikovaného odhadu vykonané práce a použitého materiálu vyzval samotný autoservis, který opravu provedl. Lze přisvědčit názoru žalovaného, že se jedná o posouzení vyžadující profesní erudici a zkušenost, která se očekává vzhledem k předmětu činnosti právě u tohoto subjektu. Žalovanému proto nelze vytýkat, že tento odhad neprovedl on sám. Navíc je z jeho postupu zřejmé, že podané informace pouze pasivně nepřevzal, když jejich hodnocením dospěl ke zjištění, že se oslovený autoservis nevypořádal se všemi požadovanými položkami. Žalovaný tedy jednotlivé vyňaté položky znovu zhodnotil a dospěl k závěru ve shodě s názorem autoservisu, že ostatní částky byly vynaloženy důvodně na opravu vozidla poškozeného dopravní nehodou. Tomuto postupu žalovaného nelze nic vytknout.

Krajský soud se rovněž přiklonil k názoru žalovaného, že pro posouzení výše škody způsobené na vozidle dopravní nehodou nemůže být plně směrodatná částka uváděná policií v protokole o nehodě v silničním provozu. Navzdory tomu, že tento odhad provádí policie, která má nesporně zkušenost s takovým ohledáním a nelze pochybovat ani o její erudici, je nepřehlédnutelné, že při tomto ohledání jsou patrný pouze zjevné povrchní známky poškození a v žádném případě tudíž nelze vyloučit, že další škoda bude zjevná až po provedení jednotlivých servisních úkonů. Při prvním ohledání tedy nelze úplný rozsah škody zjistit. Krajský soud je tak toho názoru, že výše škody byla stanovena objektivně a lze mít zato, že měla příčinnou souvislost se způsobenou dopravní nehodou. Jednalo se tedy o škodu přímou, která vznikla poškozenému v příčinné souvislosti s jednáním škůdce. Z ničeho totiž nelze dovodit, že by oprava vozidla byla vyvolána jeho špatným technickým stavem či dokonce že by tento špatný technický stav mohl nehodu způsobit. Krajský soud tak vychází především z protokolu o nehodě v silničním provozu, kde je výslovně stanoveno, že technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Ve vazbě na uvedené nepovažuje krajský soud za důvodné, aby závěry žalovaného byly doloženy fotodokumentací pořízenou bezprostředně po dopravní nehodě. Tento důkaz by závěry shora prezentované již nemohl vyvrátit. Stejně tak krajský soud nemůže za daných okolností zohlednit námitku žalobce, dle níž by mohl škodu uhradit z pojistné smlouvy, kterou měl pro tyto účely s příslušnou pojišťovnou uzavřenou. Vzhledem k tomu, že žalobce svoje tvrzení nepodložil žádným důkazem, nelze jeho pouhé konstatování jakkoliv hodnotit. Pokud odkazuje na značnou časovou prodlevu, která mu v pojistném plnění bránila, pak nelze než konstatovat, že výše škody již byla známá v červnu roku 2008 a bylo pouze na žalobci, aby se o výši částky zajímal.

Krajský soud nepřisvědčil ani žalobní námitce promlčení práva na náhradu škody. Krajský soud posuzoval tuto námitku s přihlédnutím k ust. § 207 zákona o služebním poměru se závěrem, že k promlčení tohoto práva nedošlo. Krajský soud se přitom ztotožnil s názorem žalovaného podrobně prezentovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí a na tyto závěry v plném rozsahu odkazuje.

Na základě těchto skutečností musel krajský soud označit žalobu za nedůvodná, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 daňového řádu zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Žalovaný náklady řízení neúčtoval. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. července 2016

Mgr. Marie Kocourková v.r.
předsedkyně senátu